

Prágai élménybeszámoló

Kopniczky Márk Szaniszló

Először 2014 nyarán voltam Prágában, két nővéremmel, és már ott eldöntöttem, hogy ha megyek majd Erasmusra (mert azt már akkor tudtam hogy akarok majd valamikor menni), akkor valószínűleg ezt a várost fogom majd választani. Azért választottam Prágát, mert nagyon tetszett a város, és nagyon tetszett a cseh stílusa, kultúrája, valamint hallottam másoktól is, hogy Prágában Erasmusoztak, és nem bánták meg. A tanulmányi utam során nem is csalódtam Prágában, minden szempontból megfelelt az elvárásaimnak.

1. A Városról:

Prágát szokták hívni "száztornyú városnak" és egyáltalán nem megalapozatlanul. Sok szép "tipikusan prágai" tornyos épület van, mint például

a fenti képen látható Károly híd hídfőjénél lévő torony. Építészeti engem lenyűgözött a város, sokféle szép épületet láttam, mind furcsa modern épületeket, mind gyönyörűen karbantartott régebbi stílusúakat. Sokszor álltam meg a városban sétálás közben csodálni egy-egy épületet. A város egyik nagy előnye, hogy annak ellenére, hogy főváros, kicsi, és könnyen lehet a belvárosban gyalogszerrel boldogulni. A városban volt sok program, ezek

közül egyet emelnék ki, méghozzá a Signal Festival-t melynek keretei között különféle fényvel kapcsolatos alkotásokat helyeztek el a város részein éjszaka. Gyönyörű volt, és nagyon érdekes, és sokoldalú. Az egyik sziget fáit például különféle színekkel világították meg, így szépítve fel, pár épületre

pedig vetítettek nagyon furcsa vetítést, melytől az épület életre kelt, és mozogni kezdett. A városban sok hagyományos szobor mellett vannak nagyon furcsák is, melyek nagyon tetszettek, hiszen szeretem a bizarr dolgokat, és a csehek stílusát.

2. Az egyetemről:

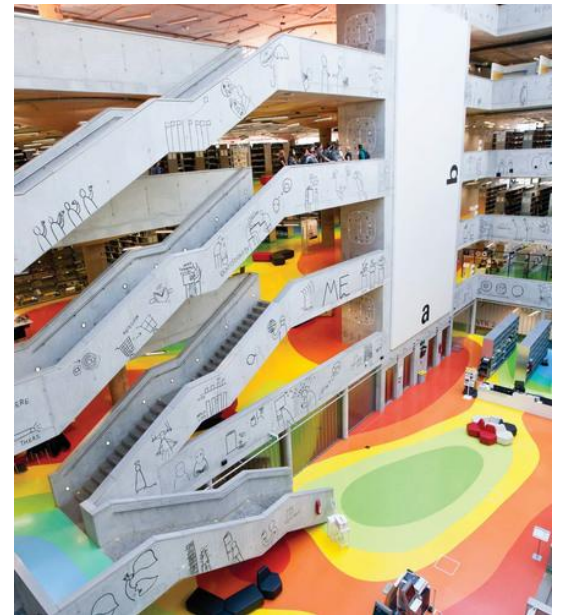

**ČESKÉ
VYSOKÉ
UČENÍ
TECHNICKÉ
V PRAZE**

Az egyetemen elképesztően sok Erasmusos diák volt, számunkra voltak angol nyelvű kurzusok, melyekre csehek is jártak néha, de ez nem volt jellemző. Azok közül a tantárgyak közül, melyeket előre kinéztem magamnak itthon ([ezen a honlapon](#) találod meg őket) végül egyet sem tudtam felvenni órarendi ütközések miatt, de végül sikerült magamnak kisakkozni egy olyan órarendet, melyben minden tantárgy érdekelt, és nem is ütköztek egymással. Az előadáson, és laboratóriumokon általában kevesen voltunk (4-7 fő), ezért sokkal többet tudtak velünk foglalkozni a tanárok. Az angol nyelvvel nem volt sok problémám, kivéve pár tanárt, akiknek nem volt túl jó az angoltudásuk, és volt, hogy nem értették a kérdésemet. A tananyag érthető volt számomra, bár a szaknyelvből voltak hiányosságaim, hamar megtanultam a

szakszavakat egyes tantárgyakhoz. Bár én automatika szakirányra szakosodtam, a kinti tantárgyaim nagyrészt a híradástechnikai tantárgyak voltak. Ha a híradástechnika érdekel, vagy azon a szakirányon vagy, akkor különösen ajánlom neked ezt az egyetemet, de ha nem, akkor is fogsz tudni találni olyan tantárgyakat, melyek érdekelni fognak. A tantárgyakat nem volt nehéz elvégezni, nem nagyon dolgoztattak meg minket, Erazmusos diákokat, vagy csak nekem sikerült pont könnyű tantárgyakat felvenni (találkoztam pár olyan Erazmusossal, akiknek sok tanulnivalójuk volt, de ez egyáltalán nem volt jellemző). Az egyetem laboratóriumai jól felszereltek voltak, a tanárok jól felkészültek, és nagyrészt jó előadók voltak (a korábban említett helyenkénti angoltudás-problémától eltekintve). Volt *Stúdió Technológia* óráim, *Előadás technika* óráim, *Tudománytörténet* óráim, és más érdekes óráim. A lista amelyről választani lehet nagyon hosszú, mindenki tud találni számára érdekes előadásokat.

3. A kollégium

Engem a Podolí nevű kollégiumba osztottak be. Ez a kollégium fél órányi metrózásra van az egyetemtől. Mindent egybevéve meg voltam elégedve a kollégiummal, bár voltak pozitív és negatív élményeim is. A kollégiumban többféle lehetőségem is volt sportolni (konditerem, focipálya, kosárlabdapálya), volt egy igen olcsó, és egész jó minőségű menza is, amire

szükségem is volt, mivel a kollégium konyhája egyáltalán nem volt felszerelve, lényegében egy mikróból, villanyrezsóból és mosogatóból állt, kellett magamnak venni egy hűtőt (szerencsére találtam ott helyben egyet olcsón, és amikor elmentem is tudtam adni). Volt mosószoja is, ahol ki tudtam mosni a ruháimat. A kollégium egy kocsmával is rendelkezett, ahol finom cseh söröket csapoltak. Egyik szobatársam egy cseh srác volt, aki nem beszélt angolul, úgyhogy vele nem kommunikáltam túl sokat, de nagyon jól kijöttünk azért, és békében éltünk egymás mellett. Másik szobatársam egy ukránsrác volt, akivel nagyon összebarátkoztam. Vele, és a többi ukrán haverjával töltöttem időm nagy részét, ha a kollégiumban vágytam társaságra. A Podolí kollégiumban nem volt sok Erazmusos diák, elsősorban csehekkel volt feltöltve, így nem volt számomra intenzív a társadalmi élet a kollégiumban. Általában ha a többi cserediákkal

buliztam, akkor vagy a városban voltunk, vagy azokban a kollégiumokban ahol sok Erazmusos lakott. A Strahov kollégiumban például nagyon pezsgett az Erazmusos élet, viszont oda azért nem ajánlanám hogy menjen akárki is, mert eléggé leélt a hely. A Masarykova kollégium a legjobb kollégium, hiszen itt sok Erazmusos diák van, valamint kifogástalan állapotban van az egész, ennek a kollégiumnak egyetlen hátránya az ára.

4. Étél & ital

A csehek ételei hasonlóak a magyarhoz, hallottam más külföldieket ajánlani nekem a gulyást, mint cseh ételt (az ő gulyásuk lényegében pörkölt). A knédli a specialitásuk, melyet finom szósszal, és még finomabb húsokkal tálalnak. Magyaroként egyáltalán nem találtam idegennek az íz világukat. Amiről viszont híresek a csehek, az a sörkultúrájuk. A csehek életének alapeleme a sör, mindenhol megtalálható, és nagyon olcsó, kifogástalan minősége ellenére is. A konyhai menzán volt szénsavas ital önkiszolgáló egység (ahol műanyag karoknak kell tolni a poharad hogy jöjjön a lé), és mellette természetesen ott díszelgett a sör csap, a legszebb része ellenben az volt, hogy egy pohár sör olcsóbb volt egy pohár üdítőnél. A csehek büszkék is a jó sörükre, sörkultúrájukra. Voltam sörmúzeumban is, ahol mindent megtanultam a sörölről, amit csak lehet, és a végén még sörkóstolóban is volt részem. Mióta visszajöttem Prágából nagy problémám visszatérni a magyar sörökhöz, és a vizezett csapolt italokhoz, és a boltokban is a Staroprament keresi a szemem.

Összességében egy nagyszerű élmény volt számomra ez a tanulmányi út, rengeteg tapasztalatot szereztem, sok új embert, és új kultúrát ismertem meg egy nagyszerű városban. Ha esetleg azért olvastad ezt a beszámolót, mert gondolkodsz azon, hogy Prágába menj, de van még ezek után kérdésed, szívesen válaszolok, a kopniczky@gmail.com e-mail címen tudsz megtalálni.